אוהלכתא משיפוי כובע ולממה כשרה והיינו

דשייר בחימי רב נחמן אכשר משיפוי כובע

ולמטה אמר ליה רב חנן בר רב קטינא לרב

נחמן כמאן לא כרבנן ולא כרבי יוםי ברבי

יהודה או אמר ליה אנא לא חילק ידענא ולא

בילק ידענא אנא שמעתא ידענא דא"ר חייא

בר אבא א"ר יוחנן ואמרי לה א"ר אבא בר

זבדא א"ר חנינא ואמרי לה א"ר יעקב בר אידי

א"ר יהושע בן לוי משיפוי כובע ולממה כשרה ואריב"ל מוגרמת דרבגן כשרה לרבי

יוםי בר' יהודה ודרבי יוםי ברבי יהודה

כשרה לרבי חנינא בן אנטיגנום פשיטא מהו

דתימא ר"ח בן אנטיגנום אדרבנן קאי קא

מְשמע לְן ואימא ה"ג א"כ העיד עליה מיבעי

ליה והלכתא כר' חנינא בן אנטיגנום דקאי

רב נחמן כוותיה אמר רב הונא אמר רב אמי

מחלוקת בששחם שני שליש והגרים שליש

דרבנן סברי כולה שחימה בעינן במבעת

גדולה ורבי יוםי ברבי יהודה סבר יחובו

ככולו אבל יהגרים שליש ושחט שני שליש

דברי הכל פסולה דכי נפקא חיותא בעינן

רובא בשחיטה וליכא א"ל רב חסדא אדרבה

לימא מר איפכא מחלוקת כשהגרים שליש

ושחט שני שליש דרבי יוֹסי ברבי יהודה סבר

מידי דהוה אחצי קנה פגום ורבנן התם מקום

שחימה הכא לאו מקום שחימה אבל שחמ

שני שליש והגרים שליש דברי הכל כשרה

דהא תנן ∘רובו של אחד כמוהו א"ל רב יוסף

מאז נימא לז דההוא רובא דהתם לאו רבי

יוסי ברבי יהודה קתני לה דלמא רבי יוםי בר'

נפחת חיותת לאו רובת בשחיטה. והאי הגרמה דמיעוטא נמי כפגימה בעלמת הוא וכי מוסיף עליה ושחט רובת לא מיפסלא ומיהו הכא

בתוספת כל שהו לא סגי ליה דלא מצטרפא הגרמה לאכשורי לשחיטה הואיל ולאו מקום שחיטה הוא: ורבנן החם. ההוא פגם במקום שחיטה

הוא וכיון דאין טרפות בקנה עד שתפסק רובא כדאמרינן באלו טרפות (לקמן דף מד.) הויין לה כמי שלא נפגמה ואע"ג דכי נפקא ליה חיותא

לאו כוליה רובא בשחיטה נפק מיהו במקום שחיטה מיהא נפקא כוליה חיותא אבל הגרמה לאו שחיטה הוא ולאו מקום שחיטה הוא וכי נפקא

חיותא ברוב הראשון של סימן בפסולא נפק דשלא במקום שחיטה הואי פלגא דמיפק חיותא: דהא **חנו.** בפ' ב' (לקמן דף ה.): **רובו של אחד** כמוהו. ואם לא שמט אלא רוב הסימן והלך לו כשרה אלמא רובא ככולה. ולענין הגרמה נמי הא אתכשר ברובו ומתניי דקתני מלא החוט על פני כולה למעוטי הגרים שליש תחלה קאתי ולא למעוטי היכא דהגרמה בסוף: אנא רובא דשמיטה קאמינא. כל תנא דאזיל בשחיטה בתר רובא קאמינא דרבי יוסי ברבי יהודה היא ולאו רבנן דהא שמעינן להו דפליגי בה ואמרי דלא אזלינן בשחיטה בתר רובא: מיפק חיוחה. שליש אמצעי ברוב סימן הוא: ה"ג רב יהודה אמר רב שרפה בעינן רובא בשחיטה ולא גרסינן כי נפקא חיוחא בעינן רובא בשחיטה. דהא רב יהודה לאו במיפק חיותא תלי טעמא דקאמר בסיפא שחט שליש והגרים שליש ושחט שליש כשרה הואיל ורובא בשחיטה ואף על גב דרובא קמא דהוא מיפק חיותא לאו בשחיטה הוא: אחו שיילוה לרב הונא אמר להו טרפה. מסברא דנפשיה אמרה ולאו משמיה דרב מדלא האמר להו הכי האמר רב טרפה ורב יהודה אמרה משמיה דרב:

ולעלות כשרה משם ולהלן טרפה: והיינו דשייר בחיטי. כלומר כמ"ד

שייר בחיטי כשרה: לא כרבנן ולא כר' יוסי. דאפי׳ ר' יוסי לא

מכשר אלא היכא דהואי רובא דשחיטה בתוך הטבעת אבל כולה

למעלה מטבעת הגדולה מודה דפסולה

והא כולה למעלה מן הטבעת היא:

לא חילק ידענא ולא בילק ידענא.

לא כרבנן שמעתי דמיירי במחלק

טבעת לשנים ולא כר' יוסי שמעתי

דמיירי במבלק הסימנין דקרניי"ר בלע"ז

לשון מבולקהי כך שמעתי. אבל ראיתי

בחלק (סנהדרין דף נח:) עתידים ישראל

דאכלי שני משיח ופרכינן פשיטא אלא

מאן אכיל להו אטו חילק ובילק אכלי

ליה ולפי הדברים לישנא בעלמא

הוא: שמעתא. דאמוראי ידענא

דמכשרי למעלה מו הטבעת ובלבד

שיהא משיפוי כובע ולמטה והני

אמוראי סמכי אדרבי חנינא בן

אנטיגנום שחלק על רבנן ורבי יוסי

ומכשר מוגרמת דידהו זיה:ז: מוגרמת

דרבנן. שהגרים מיעוט הקנה לאחר

ששחט רובה: מוגרמת דר' יוסי.

ששחט רובה למעלה מן הטבעת או

כולה: מהו דחימא רבי חנינא.

דמכשיר: אמוגרמת דרבנן קאי.

אבל היכא דכולה למעלה מן טבעת

פסולה קמ"ל: א"כ העיד עליה

מיבעיה ליה. דמשמע דחסתמה דלעיל

מיניה קאי דקתני מוגרמת פסולה

ורבנן היא. העיד עליה רבי חנינא

כו׳ ומדמהדר ונקט על מוגרמת ש״מ

אתרוייהו מוגרמת דלעיל מיניה קאי

והכי קאמר לא מיבעיא מוגרמת

דרבנן דרובה בטבעת כשרה אלא אף

מוגרמת דר' יוסי דכולה למעלה מן

הטבעת כשרה: דקחי רב נחמן

כווסיה. דאכשר משיפוי כובע ולמטה

כדאמרן: מחלוקת. דרבנן ורבי

יוסי: בששחט. תחלה בתוך הטבעת

שני שליש הגרגרת דהיינו מלא החוט

של רובה אח"כ הגרים שליש האחרוו:

כולה שחיטה בעינו בטבעת הגדולה.

כלומר במקום הראוי לשחיטה וכ״ש

למטה הימנה: רובו ככולו. וגמרה

לה שחיטה ברובה ומכאן ואילך מחתך

בבשר שחוטה בעלמה הוה: הבל

הגרים שליש. תחלה שהתחיל לשחוט

למעלה מן הטבעת ושחט רוב אחרון

במקום שחיטה: פסולה. אפי׳ לרבי

יוסי דיליאת חיותא של בהמה ברוב

סימן הוא וכשנחתך רוב הסימן לא

נחתך אותו הרוב בשחיטה: **בעינן** רובא בשחיטה. כלומר ההוא רובא

דמפיק חיותא ביה בעינן בשחיטה:

מידי דהוה אחלי קנה פגום. דאמר

לקמן (דף כט.) הרי שהיה חלי קנה

פגום מאליו והוסיף עליו כל שהוא

וגמרו שחיטתו כשרה ואע"ג דכי

קלח א מיי׳ פ״ח מהל׳

שם הלי"ב סמג עשין סג

טוש"ע יו"ד סי' כ סעי' ה: קלט ב ג ד מיי' פ"ג מהלי שחיטה

הלי"ג ועיין בכ"מ סמג

עשין סג טוש"ע יו"ד סי' כד סעיף יג:

לעזי רש"י

דקרניי"ר [דיקרוניי"ר]. לקרוע לגזרים.

מוסף רש"י

ים.

ל) [נויר מב. וש"נ],
ל) [לקמן כ.], ג) [לקמן
כ.], ד) [נחום ב],
ס(סנהדרין לו:], ו) עיין

גליון הש"ם

נמ' אמו כל רובי דעלמא. עיין נזיר דף מב ע"א ונדה :דף כט ע״ח

הנהות הב"ח

(א) תד"ה (בעמוד הקודם) או דלמא וכו' הבעיא דהא קאמר כל"ל ואות ד'

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמ' א"ל אנא לא חילק ידענא. נ"ב עיין בערוך . ערך חלק:

רבינו גרשום כלפי הראש: רב נחמן . משפוי כובע אכשר אכשו משפוי כובע ולמטה כלומר אפי׳ חוץ מטבעת גדולה כמאן לא כרבנן ולא כר׳ יוסי בר׳ יהודה לרבנן b) צריך שישייר מלא החוט על פני רובו: א"ל אנא לא שני וובון: אין אנא יא חילק ידענא. כלומר מה דאמרת לרבנן צריך לחלק . הטבעת ואיז השחיטה מן הטבעת ולר' יוסי בר' יהודה דאמרת אע"פ בטבעת ומקצת מקצת למעלה היכי דמי ששחט בלק לשון מבולקה דבר המתקלקל: מוגרמת דרבנז משרה לר׳ יוסי וכו׳. כשרה דרבנן אמרי מלא החוט ע״פ כולה. אבל שחט חוץ לטבעת מוגרמת היא ופסולה. כשרה לר׳ יוסי בר׳ יהודה ע"פ רובה ודר' יוסי בר' יהודה כשרה לר' חנינא בן אנט גנוס. [פשטא הא] דקא חזינן דהעיד ר' חנינא בן אנטיגנוס על מוגרמת שהיא כשרה: א"כ העיד עליה מיבעי ליה. כלומר דמשמע על מוגרמת ש"מ על מוגרמת דר׳ יוסי בר׳ יהודה קאמר: והתניא ר׳ יוסי בר׳ יהודה השוחט בשאר אומר טבעות וכו' ומוגרמת פסולה העיד ר' חנינא בן אנטיגנוס על אותה ימורמת שהיא רשרה: מוגומת שהיא כשוה: והלכתא כותיה דר׳ חנינא בן אנטיגנוס דקם ליה רב נחמן אמרי מוגרמת כשרה

א) נ"ל דאפילו לר"י לריך . שישייר מלא החוט על פני

. כלומר אותה מוגרמת דרב

והלכתה משיפוי כובע ולמעה כשרה. קודם שיתחיל הכובע לשפע רב פפה אמר ועוד דלקמן גרים בקונטרם מר בר רב אשי אמר פגע בחיטי כשרה שייר בחיטי טרפה וע"כ ההוא פגע היינו פגע ולא נגע דשייר בחיטי היינו פגע ונגע א"כ תפשוט מינה דהאי פגע דהכא היינו פגע ולא נגע דאע"ג דפליגי דמר סבר טרפה ומר סבר

כשרה בלשון מיהא לא פליגי דכי היכי דהאי פגע ולא נגע האי נמי פגע ולא נגע ונ"ל דפגע ולא נגע היינו ששחט למעלה מן החיטי והשתא מייתי דרב פפא לפשוט הבעיא דהא (ה) דקאמר משמיה דרבא שייר בחיטי כשרה דהיינו פגע ונגע א״כ הא דהאמר רב פפי משמיה דרבא פגע בחיטי טרפה פגע ולא נגע הוא ששחט למעלה מחיטי ובדמר בר רב אשי גרסינן פגע בחיטי טרפה שייר בחיטי כשרה אך קשה קלת דלשון מר בר רב אשי אמר משמע שבא לחלוק על רבינא שלפניו ושמא לפי שבא להוסיף פגע בחיטי שלא הזכיר רבינא קאמר הכי: אבור רב הונא אמר רב אםי. היינו רב אסי חברו של רב כהנא שהיו גדולים ס דלסבריה דרב לא היו לריכין אבל רבי אסי לאו היינו רב אסי דקטן מרב הונא היה כדאמרי' בהניזקין (גיטין נט:) רבי אמי ורבי אסי כהני חשיבי דארעא דישראל

מיכף כייפי ליה לרב הונא: דילמא רבי יוםי ברבי יהודה היא. תימה דלא משני רובו של אחד היינו וושט ומאי אחד מיוחד שבסימנים כרב אדא בר אהבה דלקמן בפ"ב (דף כח.) ושמא רבנן דרבי יוסי ברבי יהודה פליגי בוושט כמו בקנה:

יהגרים שליש ושחם שליש כו' רב הונא אמר רב כשרה. והא דפסיל רב הונא לעיל הגרים שליש ושחט שני שליש התם משמיה דרב אסי והכא משמיה דרב:

יהודה קתני לה אמר ליה אביי •אטו כל רובי

דהא תנן רובו של אחד כמוהו מתקיף לה רב חסדא מאן לימא לן דההוא רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה דלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה א"ל רב יוסף אטו כל רובי דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני להו אמר ליה אנא רובא דשחימה קאמינא דשמענא להו דפליגי ה'גרים שליש ושחט שליש והגרים שליש רב הוגא אמר רב כשרה רב יהודה אמר רב ימרפה רב הונא אמר רב כשרה כי נפקא חיותא בשחימה קא נפקא רב יהודה אמר רב מרפה בעינן רובא בשחימה וליכא שחמ שליש והגרים שליש ושחם שליש רב יהודה אמר רב יכשרה אתו שיילוה לרב הוגא אמר להו מרפה שמע רב יהודה איקפד אמר מריפנא ומכשר ומכשרנא מריף אמר רב הונא שפיר קא מיקפד חדא איהו שמיע ליה מיניה דרב

דעלמא רבי יוםי ברבי יהודה קתני להו אמר ליה אנא רובא דשחימה קאמינא דשמענא להו דפליגי לישנא אחרינא אמרי לה אמר רב הונא אמר רב אסי מחלוקת שהגרים שליש ושחט שני שליש דרבי יוסי בר ר' יהודה סבר ימידי דהוה אחצי קנה פגום ורבנן התם מקום שחיטה הכא לאו מקום שחימה אבל שחט שני שליש והגרים שליש דברי הכל כשרה ואנא לא שמיע לי ועוד האיכא רובא בשחימה א"ל רב חסרא לא תהדר בך דא״כ

הטבעת לטבעת לטבעת

לא חילק. דמנריכין לחלק שמנריכין לחלק כל הטבעת ולשייר על פני כולו, ולא בילק. לר' יוסי שמחריב הסימן שחותך קלת בחוך הטבעת והשאר חוץ י סנהדרין צח: עי"ש). רובו של אחד. של כל אחד ואחד (לקמן .(.Tጋ

רבינו גרשום (המשך) ושמואל מטבעת גדולה ולמעלה שהוא משפוי כובע ולמטה עליה א"ר זירא משמיה דרב נחמן (אמרי) מוגרמת כשרה . ואותה מוגרמת מכשיר כדאמרן דמוגרמת דר' יוסי בר' יהודה כשרה לר' שני שליש והגרים שליש. כלומר שחט שני שליש שליש חוץ לטבעת כלפי הראש: דכי נפקא חיותא הו אש. דכי נפקא היהוא בעינן רובה בשחיטה וכרי. כלומר והכא בשליש אמצעי נפקא חיותא וליכא ב״ר יהודה סבר מידי דהוה אחצי קנה פגום כלומר אם אורבי קנה פגום נכלונה אם היה חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא שחיטה כשרה אע״פ שפסול היה בתחילה כשרה: ורבנן התם מקום שחיטה. . כלומר מה דאמרינן חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא התם מקום שחיטה בחצי קנה פגום במקום שהגרים לא הוי . מקום שחיטה: מתקיף לה דההיא רובה דהתם כו׳ כלומר לר׳ יוסי בר׳ יהודה רובו של אחד כמוהו ולא רבנן דשמעינן להו דפליגי דלר׳ יהודה רורו גדולה ולא לרבנן דכי נפקא חיותא בשחיטה שחיטה ובאמצע היתה הרשר שחיטה: החת מ"ט

ושחט שליש והגרים